

[Andreasen (Forsinge).]

mindre Byggelaan, er det rigtigt at give dem Lov til det. Det er en Fejl ved den Lovgivning, vi har nu, synes jeg, at der sættes en bestemt Sum og den Sum skal der bygges for. Det har været Genstand for en stærk Kritik mange Steder, at Brugerne ikke i nogen Grad maa være medbestemmende med Hensyn til, hvor meget der skal bygges paa de overtagne Parceller. Jeg tror, den foreslaaede Bestemmelse vil virke heldigt: at de kan begynde med at rejse en mindre Ejendom paa Jorden, end de hidtil har gjort, og derefter se at arbejde sig frem og udvikle Brugene i Henseende til Jordens Udnyttelse og saa rejse større og større Bygninger, efterhaanden som de faar bedre og bedre fat i det; og saa er der jo her hjemlet Ret til, at de kan faa Suppleringslaan, hvis de ønsker det. Jeg vil tro, at der er mange, der vil gaa den Vej, og at de saa ikke faar Brug for noget Suppleringslaan, og det er dog kun godt, om de kan føre Bedriften saaledes frem i de første Aar, at de ikke behøver Statens Hjælp paa dette Omraade; det vil jo sige, at de faar rejst deres Brug paa en saadan Maade, at de ikke faar de Udgifter, andre har, og det synes jeg er anbefalelsesværdigt.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal rettede en meget stærk Kritik imod § 8, der angaar Forholdet, naar Bruget søges overdraget til en anden Mand, og i det hele taget de Afhændelser, der kan finde Sted enten til fremmede eller til Livsarvinger. Det ærede Medlem siger, at der ikke er nogen Bestemmelse i Lovforslaget om, hvordan disse Vurderinger skal foregaa. Jeg kan nu ikke faa andet Indtryk af Paragraffen, end at det er udtrykt i dens 3die Stykke, hvor der udtrykkelig staar, at det — paa lignende Maade for Resten som det er nu — er Amtskommissionerne, der foretager disse Vurderinger og indsender dem til Landbrugsministeren. Jeg kunde for Resten have lyst at spørge den ærede Ordfører for Venstre: Havde De ikke, da De var Landbrugsminister, en hel Del Administration i den Retning, netop med Vurderinger og Overdragelser af Brug til andre paa dette Grundlag? Det skulde dog være mærkeligt, forekommer det mig, om man ikke i det ærede Medlems Ministertid havde staaet overfor en Administration paa dette Omraade; det vil jeg gerne have oplyst. Jeg har altsaa lagt det ind i § 8, at den Vurdering, der finder Sted ved en saadan Overdragelse af Jorden, er den samme, som den, der skal finde Sted, naar den overgaa til Livsarvinger, altsaa, at det er Amts-

kommissionerne, der træder til og foretager Vurderingerne og indsender dem til Landbrugsministeren. Hvis det ikke er saaledes, er jeg enig med det ærede Medlem i at ønske nærmere oplyst, hvad Meningen da er med det; saa vil det være rigtigst, at vi faar det hele oplyst.

Dette er i store Træk, hvad jeg kunde ønske at komme ind paa med Hensyn til de to Lovforslag, der foreligger her.

Der kunde være meget mere at sige herom, men de Bestemmelser, der følger efter i de andre Paragraffer, angaar jo kun en Udligning af Forholdene indenfor Kommunerne paa lignende Maade, som det gælder for Statens Vedkommende, og det kan jeg i hvert Fald foreløbig forbigaa.

Jeg vil gerne slutte, som jeg begyndte, med at sige, at vi fra vor Side vil gaa ind for et Arbejde for at føre hele denne Jordlovgivning videre i det Spor, den har været i gennem de ti Aar, den nu har virket; og jeg vil gerne understrege, at for det radikale Venstres Vedkommende er Forholdet jo det, at gennem alle de Aar, vi har arbejdet med stor Interesse paa disse Spørgsmaal, er der ikke noget, vi har hilst med større Tilfredshed end det, der skete, den Gang Landbrugsminister Kristjan Pedersen kom frem med Lovforslag netop af samme Art som dem, der er forelagt her. Det blev hilst med Tilfredshed hele Landet over, i alle Samfundsklasser og ikke mindst iblandt Husmænd, og det er en saadan Lovgivning, vi ønsker fremmet, og det er en saadan Lovgivning, der foreligger her. Jeg vil haabe, den højtærede Landbrugsminister maa faa Held til at føre den frem til Vedtagelse i det høje Ting.

Hans Hansen: Naar vi fra Retsforbundets Side gerne vil fremsætte nogle Bemærkninger angaaende de to Lovforslag, her foreligger, vil jeg allerførst sige, at vi kan ikke tiltræde de Betragtninger, der ligger til Grund for i Særdeleshed det første Lovforslag om Erhvervelse af Jord. Jeg vil da henvise til en Begivenhed, der fandt Sted i 1902, da de sjællandske Husmænd vedtog deres bekendte Køge-Resolution, som senere Gang paa Gang paa ny er vedtaget og udsendt til Offentligheden fra Husmændenes Sendemandsmøder. Det blev den Gang udtalt, at Husmændene krævede ikke nogen som helst særlig Begunstigelse i Lovgivningen. Jeg synes, at den højtærede Regering og det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge), der lige gik ned fra denne Talerstol, og som tilmed er Formand for de sjællandske Husmænds Samvirksomhed, kan